

Sygn. akt I C 403/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Cichocka

Protokolant: Małgorzata Krysztofiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2015 r. w G.

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko K. W.

o zapłatę

orzeka:

1. powództwo oddala;
2. zasądza od powoda T. G. na rzecz pozwanej K. W. kwotę 2.417,00 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

UZASADNIENIE

Powód T. G. w skierowanym w dniu 12 marca 2014 r. do tut. Sądu pozwie przeciwko K. W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 26.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozostawał w nieformalnym związku partnerskim z pozwaną od listopada 2002 r. do dnia 26 września 2013 r. W pierwszym okresie pożycia strony dzieliły się po równo wydatkami związanymi ze zwykłym utrzymywaniem gospodarstwa domowego, co do zasady osobno gospodarując własnymi dochodami. Od 2006 r. do dnia 17 października 2012 r. pozwana dysponowała dostępem do konta powoda, przy czym następnie stało się ono kontem wspólnym. Jednocześnie pozwana dysponowała także własnym rachunkiem. Na rachunek w N. Bank systematycznie wpływały przychody powoda. W dniu 10 października 2013 r. strony postanowiły się rozjechać likwidując wspólność rachunku w N. Bank. Powód domaga się zwrotów nakładów poczynionych na majątek osobisty pozwanej z tytułu środków przeznaczonych na wkład własny kredytu mieszkaniowego oraz kosztów notarialnych związanych z zakupem jej mieszkania, przy czym powód ogranicza tę kwotę do 8.000 zł, ponadto żąda 3.315 zł z tytułu opłacenia

przez powoda czynszu za mieszkanie pozwanej w okresie od dnia 17 października 2012 r. do dnia 10 października 2013 r. oraz z tytułu remontu mieszkania powódki na kwotę 18.500 zł.

Na rozprawie w dniu 19 listopada powód sprecyzował, że żąda tak, jak w pozwie kwoty 26.000,00 złotych, z tym, że w miejsce kwoty 8.000,00 żąda kwoty 4.185,00 złotych z tytułu wkładu pozwanej na mieszkanie i kosztów notarialnych.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, jeżeli pozwana przed zamknięciem rozprawy niełoży spisu kosztów. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, ze względu na nieistnienie wzbogacenia co do kwoty 22.032,01 złotych oraz z uwagi na to, że narusza ono zasady współżycia społecznego co do kwoty 3.967,99 złotych, stanowiącej połowę wydatków na remont mieszkania pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Strony pozostawały w nieformalnym związku partnerskim od listopada 2002 r. do dnia 26 września 2013 r. W pierwszym okresie pożycia strony dzieliły się po równo wydatkami związanymi ze zwykłym utrzymywaniem gospodarstwa domowego. Pozwana za zgodą pozwanego zajmowała się prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego i dokonywaniem wszelkich opłat i wydatków. Strony początkowo mieszkały w lokalu mieszkalnym powoda przy ul. (...) w G..

Pozwana miała konto w banku (...). W 2006r. powód udzielił pozwanej dostępu do jego konta bankowego w N. Bank, aby mogła dokonywać niezbędnych płatności związanych z utrzymaniem domu i wydał pozwanej dane autoryzacyjne dostępu do bankowości elektronicznej i kartę płatniczą.

(okoliczność niesporna)

We wrześniu 2012r. strony zamieszkały w lokalu pozwanej nr (...) przy ul. (...), a mieszkanie powoda przy ul (...) zostało wynajęte. W celu ułatwienia wspólnego gospodarowania środkami finansowymi strony postanowiły, że dotychczasowe konto powoda w Banku (...) będzie od 17 października 2012r. wspólnym rachunkiem. Strony wspólnie korzystały z tego rachunku. Pozwana wówczas dysponowała także swoim własnym rachunkiem założonym w (...) Bank S.A. w związku z zaciągniętym kredytem na mieszkanie przy ul. (...). Na rachunek w N. Bank wpływały dochody powoda uzyskiwane z pracy, ze zleceń oraz czynszu za wynajmowane przez niego mieszkanie przy ul. (...) w G.. Pozwana zasilala konto wspólne w N. Banku dochodami z pracy (ok. 3.000,00 złotych +tzw. trzynastki i mundurówki). Część dochodów z pracy pozwanej tj. 1.600,00 złotych była przelewana na rachunek w G. Banku, z czego 1.000,00 złotych było przeznaczone na spłatę rat kredytu zaciągniętego przez pozwaną na mieszkanie przy ul. (...), pozostała kwota przeznaczana była na wspólne opłaty.

(okoliczność niesporna, zeznania pozwanej – k. 249-251)

Od 2010r., kiedy urodziło się dziecko stron, wydatki na utrzymanie stron i ich dziecka uległy istotnemu zwiększeniu. Pozwana w okresie trwania konkubinatu zajmowała się ze strony organizacyjnej i wykonawczej bieżącymi sprawami powoda, prowadzeniem domu, opłatami za świadczenia obu stron i mieszkanie oraz opłatami za zakupy na bieżące utrzymanie stron i ich dziecka. Przed założeniem wspólnego rachunku w (...) Bank S.A. pozwana przelewała w dniach 17.03.2012r., 4.04.2012r., 4.05.2012r., 4.06.2012r., 4.07.2012r., 7.08.2012r., 4.09.2012r., 4.10.2012r., 4.11.2012r. ze swojego konta w Banku (...) S.A. na rachunek powoda w N. Bank po 136 złotych miesięcznie tytułem indywidualnego ubezpieczenia powoda w systemie (...) oraz opłacała ubezpieczenie OC za wspólny samochód w wysokości 547,00 zł w dniu 9.03.2012r.

Strony ustaliły, że z uwagi na niższe koszty obsługi rachunku prowadzonego dla powódki w G. (...) Bank część środków z rachunku prowadzonego w N. Bank zostanie przelana na rachunek powódki w G. (...) Bank. Kwota przelana z N. Bank na rachunek pozwanej w wysokości 9.100,00 złotych została przez pozwaną zwrotnie przelana na konto N. w

dniach 27.12.2012.- 1.700,00 złotych, 6.02.2013r.-1.050,00 zł, 4.03.2013r. -800,00 zł, 25.04.2013r. – 1.000,00 zł, 7.07.2013r. - 650,00 zł, 18.08.2013r. – 2.400,00zł, 28.09.2013r.-1.500,00zł.

W dniach 30.01.2012r., 28.09.2012r., 6.09.2012r. łącznie kwota 4.300,00 złotych została przelana z rachunku w N. na konto pozwanej w M. i za zgodą powoda przechowywana na lokacie z wyższym procentowaniem. W dniu 30.08.2012r. pozwana przelała ze swojego rachunku kwotę 1.050,00 zł na indywidualne konto emerytalne powoda prowadzone przez (...) S.A. oraz kwotę 300,00 złotych w dniu 6.08.2012r. m.in. w celu opłacenia raty ubezpieczenia powoda za sierpień 2012r. w : (...). W dniu 1.12.2012r. powódka przelała na rachunek powoda w Bank (...) kwotę 1.100,00 zł. Pozostała kwota z kwoty 4.300,00 (przelana z rachunku w N. na konto pozwanej w M. w dniach 30.01.2012r., 28.09.2012r., 6.09.2012r.) tj. kwota 1.900,00 zł została pożyczona od powoda przez pozwaną i została zwrócona 18.12.2013r. w ramach pożyczki, jakiej jej udzielił powód w łącznej kwocie 7.000,00 złotych, zasilając jego konto pod tytułem „zwrot wkładu w mieszkanie przy ul. (...) po odliczeniu kosztów związanych z telefonem”.

(dowód: przelew z 18.12.2013r na rachunku G. (...) Bank – k. 51, zeznania pozwanej – k. 190, przelewy z rachunku powódki (...) Bank S.A- k. 83,81,80,77,71,69,66, przelewy z M. Bank- k. 41v, k. 41, przelewy z rachunku powódki z (...) Bank S.A. - k. 37v,38,39, 44, 47v,40,40v,41v,42v,43v.,)

Pozwana zasiłała rachunek powoda 20.11.2012r. wpłatą kwoty 2.173,00 złotych ze swojego rachunku w Banku (...) S.A.

Od 2006 r. do dnia 17 października 2012 r. pozwana dysponowała dostępem do konta powoda (N. (...)), które zgodnie z wolą stron stało się kontem wspólnym. Ze wspólnego konta w N. (...)pozwana wypłacane środki finansowe przeznaczała na bieżące potrzeby stron i dziecka m.in. zakupy, żywność, opłaty.

(dowód: przelewy z rachunku powódki (...) Bank S.A- k. 83,81,80,77,71,69,66, przelewy z M. Bank- k. 41v, k. 41, przelewy z rachunku powódki z (...) Bank S.A. - k. 37v,38,39, 44, 47v,40,40v,41v,42v,43v., zeznania pozwanej – k. 190)

Pozwana dokonała dwóch przelewów ze wspólnego rachunku w N. (...) w dniu 18.04.2012r. (kwotę 5.600,00 złotych) i 23.04.2012r. (5.400,00 złotych) na jej rachunek w G. Bank, z których to środków kwota 7.000,00 złotych stanowiła pożyczkę od powoda na koszty związane z wkładem własnym na mieszkanie pozwanej. Pożyczkę tą pozwana zwróciła powodowi wysokości 6.250,00 złotych w dniu 18.12.2013r.

Z przelanych w dniach 18.04.2012r. i 23.04.2012r. (łącznie 11.000,00 złotych) środków kwota 600,00 złotych została przeznaczona „na życie”, kwota 10.400,00 złotych została przelana 2.05.2012r. na lokatę w banku pozwanej, która została zlikwidowana w dniu 7.09.2012r. i pozwana, likwidując lokatę, otrzymała kwotę 10.577,42 złote. W tym samym dniu pozwana przelała kwotę 5.492,12 złotych na rachunek bankowy powoda, a pozostała kwota 5.100,00 złotych była elementem pożyczki udzielonej przez powoda pozwanej w łącznej wysokości 7.000,00 złotych.

(dowód: przelewy z rachunku w Banku (...) – k. 38v,39, zeznania pozwanej – k. 190)

Pozwana nie zwróciła powodowi z pożyczonej kwoty 7.000,00 złotych jedynie kwoty 750,00 złotych, którą potrąciła w związku ze szkodą jaką jej powód wyrządził tj. wybitego przez powoda okna we wrześniu 2013r. oraz zniszczonego telefonu, karty Sim oraz karty pamięci w dniu 24 października 2013r..

(dowód: notatka policyjna, zawiadomienie(...) G. z dnia 24.10.2013r.- k. 86, zeznanie pozwanej – k.190)

Pozwana wkład własny na zakup mieszkania pokryła z bieżącego wynagrodzenia, pożyczki z funduszu socjalnego w wysokości 5.000,00 złotych, otrzymanej w gotówce od pracodawcy i wpłaconej na konto M. w dniu 18.05.2012r. oraz pożyczki udzielonej przez powoda (tj. kwoty 7.000,00 złotych). Pozwana pożyczyla od ojca powoda S. G. (1) kwotę 6.000,00 złotych na opłaty notarialne. Koszt kosztów opłaty notarialnej wyniósł 5.276,50 złotych, pozwana zwróciła pożyczkę świadkowi z przyznanej jej pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe w wysokości 6.735,96 złotych od (...) (...).

(dowód: zeznania pozwanej – k.190, odpis decyzji nr (...)- k. 84-85)

Powód ponosił połowę wydatków związanych z utrzymaniem lokalu mieszkalnego przy ul. (...) od dnia 17.10.2012r. do 10.10.2013r. w kwocie 3.315,00 złotych pozostałą kwotę - 3.315,00 złotych poniosła w okresie wspólnego zamieszkiwania pozwana. Pozwana mieszkała przez okres 9 miesięcy w K. i wówczas, mimo nie zamieszkiwania w G. ponosiła połowę kosztów utrzymania mieszkania powoda przy ul. (...) w G..

(okoliczność niesporna, dowód: zeznania pozwanej :k.190)

Pozwana przez 2 lata przed związkiem z powodem pracowała w L. M. i samodzielnie się utrzymywała. Koszty studiów jakie podjęła sfinansowała z tzw. „trzynastek” i mundurówek”, koszty szkolenia pokrywał pracodawca Straż Graniczna, kurs na prawo jazdy został zrealizowany przez pozwaną podczas 9,5 miesięcznego szkolenia w ramach pracy w Staży G.. Powódka ze swojego konta w M. Bank przełała kwotę 975,00 złotych tytułem opłaty związanej z nabyciem członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej

(dowód: zeznania pozwanej – k190, przelew z dnia 17.10.2012r. z rachunku w Banku (...)- k 43)

Z uwagi na zły stan sanitarny lokalu nabytego przez pozwaną przy ul. (...) (lokal był wcześniej zalewany, był grzyb w łazience), strony dokonały remontu mieszkania pozwanej. Wydatki na zakupione materiały służące do remontu wyniosły 8.755,98 złotych. Pozwana otrzymała zwrot z (...) części podatku związanego z dokonaniem odliczenia wydatków związanych z remontem lokalu mieszkalnego w kwocie 820,00 złotych już po rozstaniu się stron. Koszt remontu finansowany był ze środków zgromadzonych na wspólnym rachunku w N. Banku oraz z wypłacanych corocznie pozwanej tzw. „(...)w wysokości 2.105,41 złotych oraz środków uzyskanych przez pozwaną z pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe udzielanej przez pracodawcę. Prace remontowe związane z łazienką (skucie ścian do betonu, wymiana instalacji elektrycznej, hydraulicznej, położenie sufitu podwieszanego, płyt kartonowo gipsowych, wymalowanie, położenie kafli na ścianach, montaż wanny) były uzgodnione przez strony. Powód namówił jeszcze pozwana aby dokonać remontu przedpokoju, i miejsca gdzie strony miały miejsce do spożywania posiłków. Prace polegały na wymontowaniu sufitów podwieszanych, wyszpachlowaniu sufitów i ścian, malowaniu, położeniu kafelków w jadalni. Montaż sprzętu elektrycznego i inne prace remontowe wykonywał na prośbę stron – ojciec powoda S. G. (2), który pracował przez kilka miesięcy w lokalu pozwanej oraz zajmował się w tym czasie opieką nad wnukiem – dzieckiem stron.

W pracach remontowych pomagali świadkowi powód i pozwana, wykonując prace wykończeniowe. Pozwana kładła strukturę na ściany, pomagała w układaniu kafelków, malowała. Za te czynności powód wynagrodził ojca w kwocie 2 tysięcy za łazienkę, za przedpokój i jadalnię 1.800,00 złotych oraz 500,00 złotych przekazał na zakupy rozdzielni elektrycznej i drzwi do rozdzielni. Ponadto pozwana dawała świadkowi na remont 1-2 razy po 100,00-200,00 złotych.

Zakupy materiałów do remontu kosztowały 8.755,98 złotych.

(dowód: faktury vat- k. 102-147, potwierdzenie operacji z dnia 10.03.2014r.- k. 101, zeznania świadka S. G. (2) – k. 169-170, faktury zakupu materiałów: k.102-147)

W lokalu pozwanej, po wykonanym remoncie, doszło do częściowego zużycia wykonanych prac z uwagi na ich wykonanie przez osobę nie trudniącą się zawodowo takimi pracami m.in. taśma zabezpieczająca przed przeciekaniem umieszczona między ścianą a wanną zaczyna odchodzić, woda ścieka między wanną a ścianą, doszło do wymiany sitek spływowych, a ponownego malowania i wyszlifowania wymaga sufit.

(dowód: zeznania pozwanej – k.190).

Powód w 2012r. osiągnął dochód z wynajmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w wysokości 1.464,00 złotych, z tytułu stosunku pracy dochód w wysokości 27.410,67 złotych, z tytułu umów zlecenia dochód – 15.357,53 zł. Łącznie dochód powoda z tytułu stosunku pracy i umów zlecenia wyniósł kwotę 38.873,27 złotych..

Pozwana w 2012r. osiągnęła dochód ze stosunku pracy w wysokości 51.592,06 złotych.

Powód w 2013r. osiągnął dochód z tytułu wynajmu lokalu przy ul. (...) w wysokości 7.411,00 złotych (przychód 8.100,00 złotych). Z tytułu stosunku pracy dochód w wysokości 29.033,79 złotych, z tytułu działalności wykonywanej w ramach zlecenia – 14.758,24 złotych. Łącznie w 2013r. osiągnął dochód w wysokości 47.221,47 złotych, łącznie ze wszystkich źródeł dochód powoda w 2013r. wyniósł 47.221,47 złotych.

Co było niesporne między stronami, powód w początkowym okresie trwania konkubinatu zarabiał więcej, niż pozwana. Jednak w tym okresie powód inwestował we własne zabezpieczenie emerytalne oraz w mieszkanie przy ul. (...) i samochód S. (...), który powód nabył za kwotę ok. 18.000,00 złotych. Powód założył indywidualną lokatę inwestycyjną (...) w wysokości 20.000,00 złotych w okresie trwania konkubinatu, w okresie 3 lat na rachunek emerytalny powoda wpłacone zostało ok. 7.500,00 złotych. W mieszkaniu powoda przy ul. (...) w G., w czasie, gdy strony wspólnie w nim zamieszkiwały, dokonano prac remontowych : wykonano murek z klinkieru oddzielający kuchnię od pokoju, położono płytki na balkonie, wykonano zabudowy, malowanie mieszkania, wymiany drzwi wejściowych. Powód po rozpadzie związku zatrzymał dwa telewizory, kuchenkę mikrofalową, frytkownicę, suszarkę do grzybów. Na spłatę kredytu mieszkaniowego w okresie spornym wydatkowała pozwana 10.400,00 złotych ze środków pochodzących z jej wynagrodzenia, a pozostałe kwoty przeznaczała na wspólne wydatki związane z utrzymaniem. Strony ustaliły, że z kwoty 1.600,00 złotych wpływającej miesięcznie na rachunek pozwanej w G. (...) z jej wynagrodzenia, kwota ok. 1.000,00 złotych będzie spłacała jej kredyt mieszkaniowy a pozostała kwota wracała na rachunek wspólny w N. (...) Wówczas pozwana zarabiała ok. 3.000,00 zł miesięcznie plus dodatkowo (...) i nagrody i trzynastki.

(dowód: (...)pozwanej za 2012r.-k.87-89, zeznania pozwanej – k. 190)

W dniu 25 lutego 2014r. powódka skierowała pozew o alimenty na rzecz wspólnego dziecka stron, gdyż alimenty płacone przez powoda w wysokości 300 złotych miesięcznie nie zaspokajały, według pozwanej potrzeb dziecka, bo koszt jego utrzymania, według pozwanej, wynosi 1.750,00 złotych. W kwocie tej powódka uwzględniła koszt zamieszkania dziecka. Wyrokiem (...) z dnia 3.03.2015r. od pozwanego na rzecz małoletniego dziecka stron D. G. zasądzone alimenty w wysokości po 550,00 złotych miesięcznie od dnia 15.03.2014r.

Pozwana na co dzień świadczy osobistą opiekę nad dzieckiem, przygotowuje posiłki, zajmuje się nim i je wychowuje, odprowadza do przedszkola.

(okoliczności niesporne a dodatkowo odpis pozwu w sprawie o alimenty – k. 99-100, kserokopia wyroku w sprawie (...))

Strony rozstały się m.in. z powodu problemów alkoholowych powoda, które prowadziły m.in. do niewłaściwego zachowania się powoda wobec wspólnego dziecka stron i pozwanej. Obecnie powód przeszedł terapię przeciwalkoholową.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 190-191)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Zdaniem Sądu, powód nie wykazał, że doszło do wzbogacenia pozwanej w wyniku dokonanych przez pozwaną przelewów środków finansowych z rachunku wspólnego na rachunek pozwanej tytułem kredytu mieszkaniowego i opłat notarialnych, nakładów powoda na mieszkanie pozwanej oraz z tytułu ponoszenia przez powoda 1/2 opłat czynszowych za mieszkanie przy ul. (...).

Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne w oparciu o dokumenty prywatne i urzędowe złożone przez strony, gdyż ich prawdziwości nie kwestionowały strony. Sąd uznał, że mogą się one stać podstawą ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. G. (2), gdyż były one spójne i logiczne, wzajemnie nie sprzeczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, gdyż były logiczne i konsekwentne oraz korelowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci przedłożonych przez pozwaną dokumentów (szczególnie wyciągów z rachunków bankowych) oraz z zeznaniami świadka S. G. (2), który jest osobą bliską dla powoda i mógłby mieć interes w przedstawieniu pozwanej „w złym świetle”.

Sąd dał wiarę zeznaniom stron w zakresie uwzględnionym w przedstawionym wyżej stanie faktycznym. Sąd dał wiarę tym zeznaniom powoda, w których twierdził, że nie miał czasu i ochoty na kontrolowanie wydatków pozwanej finansowanych ze wspólnego konta do czasu, jak został 23.09.2013r. wyrzucony z domu przez pozwaną.

Sąd nie dał wiary tym zeznaniom powoda, w których twierdził, że nie wyrażał zgody na lokaty i inwestycje dokonywane na rachunku w N. Bank przez pozwaną. Te zeznania są nie wiarygodne, gdyż jednocześnie powód zeznał, że pozwana informowała go o tych lokatach, a on nie zna się na przetrzucaniu środków pomiędzy kontami. Zeznania te są nie logiczne i nie zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, gdyż skoro pozwana informowała powoda o tych działaniach, a powód miałby się z tym nie zgadzać, to nie logiczne jest, że powód w tym okresie nie ingerował i nie ustalił z pozwaną, że tych dyspozycji na rachunku pozwana nie może wykonywać. Zdaniem Sądu, powód akceptował ten stan, gdyż był on wynikiem porozumienia między stronami. Powód miał zaufanie do pozwanej, gdyż dyspozycje na rachunkach nie doprowadzały do pomniejszenia tych środków, lecz przynosiły stronom, w tym powodowi, zysk i dlatego też nie ingerował w te działania pozwanej. Natomiast po rozstaniu się stron w warunkach, w których powód mógłby się czuć nie komfortowo, powód obecnie tą sytuację inaczej ocenia, co nie świadczy o tym, że nie wyrażał zgody na takie działania pozwanej wówczas, gdy były one dokonywane.

W sprawie nie sporne było, że strony pozostawały w związku konkubenckim, że mieszkanie przy ul. (...) należy do pozwanej, że pozwana z tytułu zaciągnięcia kredytu na mieszkanie i w związku z jego zakupem poniosła w okresie związku koszty związane z wkładem własnym i opłatami notarialnymi oraz związane ze spłatą kredytu.

Z uwagi na to, że powód wnosił o zasądzenie kwoty 26.000,00 złotych z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej, sąd rozważał, czy powód wykazał istnienie przesłanek wynikających z treści art. 405.kc. W takiej sytuacji należało ustalić, czy spełnione są przesłanki tej instytucji prawnej. Zgodnie z treścią art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Tak więc konieczną przesłanką roszczenia opartego na przepisie art. 405 k.c. jest istnienie współzależności pomiędzy powstaniem korzyści w majątku wzbogaconego i uszczerbku w majątku zubożonego. Ta współzależność polega przede wszystkim na tym, że zarówno korzyść jak uszczerbek są wynikiem jednego zdarzenia (wyrok SN z 18.12.1968r., (...), Lex nr 6431).

Sąd oceniał także, czy powód może domagać się zapłaty na podstawie treści art. 410 par. 2 k.c. Zgodnie z treścią art. 410 par. 2 k.c. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Niewątpliwie po rozstaniu się stron podstawa ewentualnych świadczeń powoda na majątek osobisty pozwanej, zgodnie z treścią art. 410 par. 2 k.c. odpadła. Jednakże powód winien wykazać, że doszło do takich świadczeń i jaka była ich wartość gdyż, zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Sąd orzekający ustalił, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie ustalenia, że doszło do wzbogacenia pozwanej kosztem majątku powoda bez podstawy prawnej. Było nie sporne w sprawie, że strony wspólnie prowadziły gospodarstwo domowe. Powód udzielił pozwanej pożyczkę w wysokości 7.000,00 złotych na wpłatę środków na mieszkanie pozwanej. Powód przyznał, że pozwana zwróciła pożyczkę, jakiej jej udzielił na jej potrzeby mieszkaniowe. Tak więc wynika z tego, że w sytuacji zaspakajania indywidualnych potrzeb pozwanej, związanych z mieszkaniem, nie doszło do jej wzbogacenia, gdyż pożyczkę zwróciła.

Powód twierdził, że pozwana z jego majątku sfinansowała koszty związane z opłatami notariusza. Jednak, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, pozwana pożyczyła od ojca powoda S. G. (1) kwotę 6.000,00 złotych na opłaty notarialne. Koszt kosztów opłaty notarialnej wyniósł 5.276,50 złotych. Pozwana zwróciła pożyczkę świadkowi z przyznanej jej pomocy finansowej od Komendanta (...) na budownictwo mieszkaniowe w wysokości 6.735,96 złotych od (...) (...) (odpis decyzji nr (...) - k. 84-85). Powód nie kwestionował tego faktu, tak więc jego twierdzenia o tym, że pokrył z własnego majątku koszty notarialne oraz koszty związane z zakupem lokalu pozwanej nie są prawdziwe.

Pozwana w okresie trwania konkubinatu przeznaczyła kwotę 10.400,00 złotych na spłatę kredytu mieszkaniowego. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym okresie powódka zarabiała ok. 3.000,00 złotych miesięcznie oraz otrzymywała tzw. mundurówki i trzynastki oraz nagrody, a także pomoc finansową na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych. Rata kredytu wносиła ok. 1.000,00 złotych miesięcznie, tak więc z dochodów pozwanej pozostawało nie mniej niż 2.000,00 złotych na zaspokojenie pozostałych potrzeb. Powód twierdził nie konsekwentnie, że wydatki rodziny na utrzymanie w tym okresie wynosiły ok. 2.000,00 złotych miesięcznie i jednocześnie, że strony miały ustalić ich wkład we wspólne utrzymanie w wysokości po 1.500,00 złotych. Tak więc przy przyjęciu, że pozwanej z uzyskiwanych dochodów pozostawała kwota nie mniejsza, niż 2.000,00 złote, to w sytuacji kosztów związanych z utrzymaniem rodziny nawet w wysokości po 4.000,00 złotych miesięcznie, dochody pozwanej były wystarczające, żeby pokryć połowę wspólnych wydatków.

Dlatego też powództwo w zakresie żądania zwrotu kwoty 4.185,00 złotych podlega oddaleniu.

Zdaniem Sądu, także żądanie powoda zapłaty kwoty 3.315,00 złotych z tytułu połowy opłat czynszowych za lokal pozwanej jest nie zasadne. Strony zgodnie zeznały, że w czasie trwania związku miały ponosić wspólnie wydatki na utrzymanie z uzyskiwanych dochodów. Kwota 3.315,00 złotych stanowi połowę opłat za okres, w jakim powód także korzystał z tego mieszkania zaspakajając swoje potrzeby mieszkaniowe i generował koszty utrzymania tego mieszkania. Kwoty płacone przez powoda zostały przekazane spółdzielni mieszkaniowej. Pozwana z nich nie korzysta. Zgodnie z treścią 409 k.c. obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej wartości wygasa jeżeli, ten kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba, że wyzbywając się korzyści lub używając ją powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, że pozwana wzbogaciła się względem powoda a ponadto, że powód wykazał, że pozwana wyzbywając się korzyści lub ją zużywając, powinna liczyć się z obowiązkiem jej zwrotu. Powód nie przedstawił żadnych faktów, z których wynikałaby konieczność brania przez pozwaną pod uwagę ewentualnego zwrotu kwoty 3.315,00 złotych. Zdaniem Sądu, pozwana nie miała żadnych podstaw do tego, aby liczyć się z obowiązkiem ich zwrotu powodowi dokonując tych wpłat, gdyż jak wcześniej ustalono, strony ustaliły wspólne pokrywanie ze wspólnych środków swoich potrzeb codziennych, w tym mieszkaniowych.

Natomiast nawet w sytuacji przyjęcia takiej konstrukcji należy podnieść, że zgodnie z treścią art. 411 k.c. nie można żądać zwrotu świadczenia jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był zobowiązany do świadczenia, chyba, że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej lub też jeżeli spełnienie świadczenia czyni zadość zasadom współżycia społecznego. Biorąc pod uwagę fakt (nie zaprzeczony przez powoda), że w okresie 9 miesięcy, kiedy pozwana nie korzystała z lokalu powoda przy ul. (...) (mieszkała wówczas w K.) ponosiła połowę opłat za mieszkanie powoda, nie żądając rozliczenia z tego tytułu, to żądanie zwrotu kwoty 3.315,00 złotych narusza zasady współżycia społecznego.

Powód w uzasadnieniu żądania wskazywał na dokonywanie przez pozwaną wypłat z rachunku wspólnego stron, prowadzonego w N. Bank, bez ustalenia ich z powodem a przeznaczanych wyłącznie na majątek własny pozwanej, powodujących jej wzbogacenie. Jednak równocześnie powód zeznał, że wyrażał zgodę na opłaty internetowe za czynsz, prąd i inne, a nie wie, co się działo z pieniędzmi, jakie wypłacała pozwana. Ta sprzeczność w zeznaniach powoda powoduje, że należy je ocenić jako nie wiarygodne. Skoro powód nie wie, jaki był powód wypłaty pozostałych pieniędzy, jednocześnie nie wskazując, jakie konkretnie wypłaty (co do wysokości i dat) kwestionuje, to tym samym nie wykazuje roszczenia co do zasady, gdyż uniemożliwia dokonanie oceny przez sąd, jakie według powoda konkretnie wydatki zostały przeznaczone na inne cele, niż te ustalone z powodem. Co istotne, powód ostatecznie nie wnosi w przedmiotowej sprawie o zwrot pieniędzy, które pozwana wypłacała ze wspólnego rachunku z bankomatu oraz w drodze przelewów, ocenionych przez powoda na kwotę :”w ogólności 25.525,00 złotych”. Powód żąda zwrotu kwoty 4.185,00 złotych, które miała pozwana przeznaczyć na wkład własny w związku z zaciągniętym kredytem mieszkaniowym i na opłaty notarialne oraz kwoty 3.315,00 złotych stanowiącej połowę opłat czynszowych za mieszkanie pozwanej, w okresie wspólnego zamieszkiwania stron oraz kwoty związanej z remontem lokalu tj. 18.500,00 złotych.

Jak wykazano wyżej zarówno żądanie zapłaty kwoty 4.185,00 złotych oraz kwoty 3.315,00 złotych jest nie zasadne.

W zakresie oceny zasadności żądania zwrotu kwoty na remont należało ustalić rodzaj stosunku prawnego, na podstawie którego powód posiadał nieruchomości i dokonywał nakładów na remont. Rozliczenie nakładów powinno nastąpić według reżimu prawnego normującego dany stosunek prawny (por. VI ACa 980/12, wyrok s.apel z 3.12.2012r. w W., LEX nr 1293083). Należy podnieść, że przepisy art. 224-230 k.c. nie mają zastosowania do stosunku umownego między właścicielem a inną osobą, na podstawie którego korzystała ona z rzeczy za zgodą właściciela. W ocenie Sądu powód zajmował lokal na zasadzie umowy zbliżonej do umowy użyczenia. Umowa użyczenia jest to umowa jednostronnie zobowiązująca, w której biorący korzysta z rzeczy cudzej w sposób określony przez użyczającego, a jeżeli dokonuje nakładów na rzecz, to zgodnie z art. 752 k.c. w zw. z art. 713 k.c. czyni to nie dla siebie, lecz dla użyczającego, dla jego korzyści i tylko wtedy może żądać zwrotu uzasadnionych nakładów, jak osoba prowadząca cudze sprawy bez zlecenia (art. 753 par. 2 k.c). Jednak artykuł 753 § 2 w związku z art. 713 k.c. nie ma zastosowania do rozliczenia nakładów na rzecz użyczoną, poczynionych przez biorącego do używania za zgodą użyczającego (por. uchwała SM z 20.01.2010r., sygn. akt III CZP 125/09). Z przyjętych za ustaleń faktycznych wynika, że pozwana wyraziła zgodę na wykonanie remontu, że strony w tym zakresie współdziałały. Dlatego też w takiej sytuacji stosowanie przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia do rozliczenia nakładów poczynionych przez powoda - w świetle ugruntowanego stanowiska judykatury oraz doktryny - nie może mieć miejsca.

Zdaniem Sądu, stan faktyczny pozwala na dokonanie ustalenia, że podstawa świadczenia powoda w postaci nakładów na nieruchomości odpadła, gdyż strony nie pozostają już w związku. Tak więc można uznać, że świadczenie w postaci nakładów na nieruchomości, w takiej sytuacji jest świadczeniem nienależnym, gdyż podstawa świadczenia odpadła. W takiej sytuacji prawnej nakłady, jakie poniósł powód, winny być rozliczone na podstawie treści art. 405 k.c. Tak więc powód mógłby się domagać zwrotu korzyści, jakie uzyskała pozwana z remontu lokalu. Ponieważ zwrot nakładów w naturze z uwagi na rodzaj prac jest nie możliwy, to pozwana powinna zwrócić powodowi wartość uzyskaną z remontu korzyści, która stanowi różnicę między wartością lokalu po i przed nakładami. Jednak powód nie wykazał czy i w jakiej wysokości wartość lokalu po remoncie, w porównaniu do okresu sprzed remontu, wzrosła.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność wartości remontu lokalu pozwanej z uwagi na to, że w związku z podstawą faktyczną żądania pozwu, w którym powód wniósł m.in. o zwrot wzbogacenia się pozwanej w związku z remontem jej mieszkania, spornym było ustalenie, czy i w jakim stopniu wartość majątku osobistego pozwanej uległa powiększeniu w wyniku tego remontu. Wyznacznikiem wzbogacenia pozwanej, na skutek remontu lokalu, czyli jej korzyści, to różnica między wartością rynkową lokalu mieszkalnego przed i po remoncie, a nie wartość samego remontu. Zdaniem Sądu, wartość wykonanego remontu, nie musi przenosić się wprost na zwiększenie wartości lokalu mieszkalnego, zależy to od zakresu remontu, jego profesjonalności i czy zwiększa on funkcjonalność i podnosi standard. Okoliczność ta, nie wymaga dowodu, gdyż jest powszechnie znana.

Ponieważ powód był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, sąd nie znalazł podstaw do podejmowania inicjatywy dowodowej w tym zakresie z urzędu, w związku z koniecznością respektowania zasady równości stron procesu.

Ponadto, co istotne przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności zawnioskowane przez pełnomocnika powoda wymagałoby wykazania przez powoda w jakim stopniu i zakresie remont był wykonany wyłącznie z majątku powoda. Natomiast zeznający w sprawie świadek – ojciec powoda S. G. (2) zeznał, że remont wykonywał dla rodziny i nie posiadał wiedzy z jakich środków był finansowany, ponadto przy remoncie pomagała pozwana i powód. Powód zapłacił świadkowi kwotę 2,900,00 złotych za prace remontowe, w czasie których świadek także zajmował się wspólnym dzieckiem stron. Świadek nie posiadał wiedzy z czyjego majątku był finansowany, gdyż był przekonany, że wykonywał remont i zajmował się dzieckiem stron dla dobra rodziny, jaką tworzyły strony. Co istotne, świadek nie zgłaszał roszczenia do pozwanej o zapłatę z tytułu wykonanego remontu jej lokalu. Nie sporne jest, że świadek w okresie kilku miesięcy, kiedy przebywał w lokalu pozwanej zajmował się opieką nad wnukiem. Tak więc nie można uznać, że 2.900,00 złotych przekazane przez powoda świadkowi stanowiło, li tylko zapłatę za kilkumiesięczny remont, skoro w tym samym czasie świadek zajmował się synem stron. W ocenie sądu orzekającego, należy przyjąć, że kwota 2.900,00 złotych stanowiła formę rewanżu za pomoc w remoncie i opiece nad dzieckiem stron. Sam świadek wskazał, że nie zajmuje się zawodowo pracami budowlanymi, wykonywał je dla rodziny i obie strony pomagały mu w tych pracach. Tak więc w ocenie Sądu, powód nie wykazał jaką kwotę zapłacił z własnego majątku za prace remontowe wykonane przez świadka.

Ponadto powód nie wykazał, w jakim stopniu ewentualne wzbogacenie dotyczyło wyłącznie pozwanej, gdyż z wyremontowanego lokalu korzystało i korzysta nadal wspólne dziecko stron. Ponadto, co nie sporne, z wyremontowanego lokalu korzystał także powód. W sprawie było nie sporne także, że stan lokalu uległ zużyciu i obecnie istnieje konieczność kolejnych prac w związku z tym, że prace remontowe nie były wykonywane przez osobę mającą doświadczenie zawodowe w zakresie budownictwa.

Sąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone przez pełnomocnika powoda w pozwie (k. 6 pkt. C) dotyczące zwrócenia się o informacje do licznych podmiotów gospodarczych, w celu nadesłania wszelkich transakcji, formy płatności, numerów rachunków i numerów kart płatniczych zarejestrowanych na imię i nazwisko pozwanej, gdyż zarządzeniem z dnia 18.12.2014r. pełnomocnik został zobowiązany do jednoznacznego ich sprecyzowania w określonym terminie 14 dni pod rygorem ich oddalenia. Pełnomocnik powoda przez okres znacznie przekraczający określony termin (pół roku) nie sprecyzował okresu czasu, za jaki złożył wniosek. Ponadto, pozwana złożyła faktury dokumentujące dokonane zakupy materiałów do remontu a powód zeznał, że nie posiada innych dokumentów, w sytuacji gdy to na nim ciążył ciężar dowodu okoliczności związanych z poniesionymi wydatkami.

Ponadto dokumenty złożone przez pozwaną były podstawą do wyliczenia zwrotu podatku, tak więc gdyby rzeczywiście te wydatki były większe, to brak racjonalnego wytłumaczenia, dlaczego pozwana nie zadbała o to, aby dokonać odliczeń z tytułu wszystkich poniesionych wydatków.

Zdaniem Sądu materiał dowodowy pozwala na dokonanie ustalenia, że koszty materiałów na remont wyniosły, tak jak wynika ze złożonych faktur zakupu kwotę 8,755,98 złotych. Skoro strony po połowie miały go finansować, to udział każdej ze stron wyrażał się 1/2 tej kwoty. Z uwagi na zwrot części środków przez Urząd Skarbowy pozwanej, to udział powoda winien być pomniejszony o 1/2 dokonanego zwrotu tj. 410,00 złotych, czyli wynosi 3.967,99 złotych, a pozwanej 4787,99 złotych.

Jednakże skoro powód nie wykazał w jakiej kwocie doszło do wzbogacenia pozwanej na skutek dokonanego remontu, czyli o jaką kwotę wzrosła wartość jej mieszkania po remoncie, powództwo w tym zakresie nie zostało przez powoda udowodnione i dlatego też podlega oddaleniu.

Pozwana powołała się także na zasady współżycia społecznego. Sąd podzielił stanowisko pozwanej wyrażone w odpowiedzi na pozew co do tego, że w przedmiotowej sprawie w zakresie rozliczenia kosztów remontu lokalu pozwanej należy zastosować przy rozstrzygnięciu żądania powoda zasady współżycia społecznego: zasady etycznego i

uczciwego postępowania. Strony zgodnie przyznały, że remont lokalu mieszkalnego pozwanej wynikał z konieczności zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków życia dla ich wspólnego dziecka. Czynności remontowe wykonane w lokalu generujące największe koszty to renowacja łazienki, która była zagrzybiona. Wmontowało nową kabinę prysznicową, zamontowano nowy sufit, bo stary był zagrzybiony na skutek wcześniejszych zalań lokalu. Konieczność tego remontu była tym większa, że dziecko stron jest alergikiem i w celu ochrony jego zdrowia ten remont był niezbędny. Skoro strony wówczas zdecydowały, że będą mieszkać w lokalu pozwanej, to te prace i wydatki były jak najbardziej uzasadnione, gdyż służyły dobru ich wspólnego dziecka. Nie bez znaczenia dla oceny tego żądania pozostaje fakt, że dziecko stron co do zasady przebywa w lokalu pozwanej i obecnie korzysta z pomieszczeń wyremontowanych i odświeżonych. Tak więc nie można uznać, że pozwana w tym zakresie się wzbogaciła, gdyż poniesione wydatki na remont lokalu są konsumowane także przez wspólne dziecko stron. Strony mają ustawowy obowiązek, w ramach obciążającego ich obowiązku alimentacyjnego, zabezpieczyć odpowiednie warunki mieszkaniowe dla małoletniego dziecka stron.

Powód twierdził, że saldo rachunku w N. (...) przed ustaleniem, że będzie to wspólny rachunek było dodatnie i wynosiło 6.799,05 złotych, a jednocześnie przyznał (k. 234), że wspólny rachunek w N. (...) pozwana zasilila wpłatą w wysokości 2.173,88 złotych w dniu 20.11.2012r. i że nie wyklucza, że część środków wskazanych jako saldo początkowe wspólnego rachunku w N. Bank pochodziło od wpłat pozwanej z jej rachunku. Tak więc twierdzenia powoda o stanie rachunku w N. Bank przed przystąpieniem do niego pozwanej nie są prawdziwe.

Zdaniem Sądu, twierdzenia powoda, że w okresie, za jaki powód żąda rozliczenia konkubinatu, otrzymywał znacznie wyższe dochody także nie zostały wykazane. Jak wynika z przedłożonych dokumentów, łącznie w 2012r. dochód powoda z tytułu stosunku pracy i umów zlecenia wyniósł kwotę 38.873,27 złotych, a pozwanej 51.592,06 złotych. Pozwana nie zaprzeczyła, że powód w początkowym okresie trwania konkubinatu zarabiał więcej, niż pozwana. Pozwana wykazała natomiast, że powód w tym okresie inwestował we własne zabezpieczenie emerytalne oraz majątek, w tym w mieszkanie przy ul. (...) i samochód S. (...), który powód nabył za kwotę ok. 18.000,00 złotych. Powód założył indywidualną lokatę inwestycyjną (...) w wysokości 20.000,00 złotych w okresie trwania konkubinatu i w okresie 3 lat na rachunek emerytalny powoda wpłacone zostało ok. 7.500,00 złotych. Ponadto w mieszkaniu powoda przy ul. (...) w G., w czasie, gdy strony wspólnie w nim zamieszkiwały, dokonano prac remontowych: wykonano murek z klinkieru oddzielający kuchnię od pokoju, płytki położono na balkonie, wykonano zabudowy, malowanie mieszkania, wymiany drzwi wejściowych, które także mogły zwiększyć wartość jego majątku. Powód po rozpadzie związku zatrzymał dwa telewizory, kuchenkę mikrofalową, frytkownicę, suszarkę do grzybów, które były nabyte ze wspólnych środków.

Materiał dowody zgromadzony w sprawie, zdaniem Sądu orzekającego, nie daje podstaw do ustalenia, że związek stron doprowadził do wzbogacenia się pozwanej. Jak wskazano w ustaleniach faktycznych, przedstawionych wyżej, wszelkie wypłaty ze wspólnego rachunku stron prowadzonego w N. (...) za okres dochodzony pozwem nie były wykonane w celu wzbogacenia się pozwanej, lecz służyły wspólnemu interesowi stron pozostających w związku i pokrywaniu bieżących wydatków stron i prowadzenie domu. Powód nie wykazał, że przyczynił się do zwiększenia majątku pozwanej.

Powód nie wykazał, że wskazane w pozwie przelewy na kwotę ok. 25.525,00 złotych w okresie od 17.10.2012r. do 10.10.2013r. dokonane zostały w celu powieszenia środków na rachunku własnym pozwanej i tytułem uczestnictwa w (...) P. oraz wypłaty z bankomatu w wysokości nie mniej niż 8900 złotych zostały dokonane w celu powiększenia majątku własnego pozwanej oraz, że wypłaty kwoty łącznej 4.300 złotych (1.000,00 zł w dniu 30.01.2012r., 3.000,00 złotych w 28.09.2012r. i 300,00 zł w dniu 6.08.2012r., a także kwota 11.000,00 złotych, jako wkład własny na kredyt mieszkaniowy i 6.000 na opłaty notarialne oraz opłaty za mieszkanie w spółdzielni mieszkaniowej w wysokości 6.631,80 złotych.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd oddalił żądanie w całości. W punkcie 2 wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu tj. treścią art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 par. 1 k.p.c., obciążył powoda w całości kosztami postępowania, w tym kwotą 2.400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z treścią par. 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców

prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U., Nr 163, poz.1349 ;zm Dz.U. Z 2003r.Nr 97,poz.887) i opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G. (...)